

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év június hó 06. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt S. G. ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év január hó 22. napján kelt 14.B.1471/2017/16. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekményét kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] minősíti.

A szabadságvesztés büntetését 7 (hét) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.

A vádlott részére kiadni rendelt készpénzzel kapcsolatos rendelkezéseket akként változtatja meg, hogy az elsőfokú ítéletben megjelölt összegekre vagyonek Kobzást rendel el.

Az elsőfokú ítéletben megjelölt „kutasítás" büntetés helyesen: kiutasítás, a vádlott által viselendő bűnügyi költség összege helyesen: 1.202.063.- (egymillió-kettőszázkettőezer-hatvanhárom) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítani rendeli a kiszabott szabadságvesztésbe.

A másodfokú eljárás során felmerült 64.815.- (hatvannégyezer-nyolcszázötvenöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fővárosi Törvényszék a 2018. év január hó 22. napján kelt 14.B.1471/2017/16. számú ítéletében S. G. vádlottat kábítószer birtoklása büntette [Btk. 178. § (1) és (2) bekezdés c) pont], 2 rb, egy esetben folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont] és 2 rb. közokirat-hamisítás vétsége [Btk. 342. § (1) és (2) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre és 10 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte azzal, hogy megállapította, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről, a lefoglalt 3.751.000.- forint, 200 USD és 75 euro lefoglalását megszüntette és a vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy a forint készpénzt a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. Döntött továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész eltérő minősítés megállapítása, a cselekmény kábítószer-kereskedelem büntetteként minősítése végett, a szabadságvesztés büntetés súlyosítása és vagyoneklobzás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést; a vádlott és védője az ügydöntő határozatot tudomásul vették.

A Fővárosi Főügyészség a fellebbezés Bf.12790/2016. számon benyújtott indokolásában kiemelte, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok - figyelemmel az 1/2007. Büntető jogegységi határozat, a Bkv. 57. számú kollégiumi vélemény iránymutatásaira és a BH 1999.101. és BH 2017.144. számú eseti döntésekben foglaltakra - a vádlott birtokláson túlmutató cselekvőségére utalnak. Így hivatkozott arra, hogy

- a lakást egyedül bérelte és ott egyedül lakott, ritkán jelent meg ott élettársa és kislánya
- a lefoglalt kábítószer a jelentős mennyiség alsó határának 34,2 szerese
- a lakásban több fajta kábítószer, különféle helyeken és adagokban tároltak
- a lefoglalt mérlegek kokainnal voltak szennyezettek
- csomagoláshoz szükséges tasakokat, fóliát és egy fólia hegesztő gépet is találtak
- nagy összegű készpénzt foglaltak le, mellyel a vádlott nem tudott elszámolni, mivel jövedelme, munkája, legális bevételi forrása nem volt, az a hivatkozása pedig, miszerint egy üzlet eladásából származik a pénz, nem elfogadható, mivel saját előadása szerint azt egy butikba fektette
- hamis okiratokkal bujkált Magyarországon, ellene többször európai elfogatóparancsot adtak ki több külföldön elkövetett bűncselekmény miatt, így legálisan nem is tudott volna hazánkban pénzhez jutni
- a vádlott kapcsolatban állt olyan személyekkel, akik kábítószerrel összefüggő eljárásban érintettek
- a lefoglalt telefonok, SIM kártyák előfizetői fiktív, elhalt személyek
- életszerűtlen az a védekezés, hogy egy ismeretlen férfi hagyta a lakásban a több millió forint értékű kábítószer
- ujjnyomát azonosították az egyik papírdobozon.

A különösen jelentős mennyiségű kábítószer kereskedelmi célból történő készletezése, tárolása önmagában megvalósítja a kábítószer-kereskedelem büntetvény befejezett alakzatát. Mindezekre tekintettel indítványozta a vádlott kábítószerrel kapcsolatos cselekményének a Btk. 176. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként történő minősítését.

E cselekmény 5 évtől 20 évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett. A súlyosító körülmények között értékelendő a különösen jelentős mennyiségű kábítószer, a többszörös halmazat, a cselekmény több külföldi eljárás hatálya alatti elkövetése és a hasonló magatartások elszaporodottsága; míg enyhítő körülmény a részbeni beismerés és a büntetlen előélet. Mindezen körülmények alapján a középértékhez alulról közelítő fegyházbüntetés kiszabása indokolt.

Indítványt tett továbbá a Btk. 74. § (1) bekezdés e) pont alapján a vádlottól lefoglalt készpénz elkobzására, mivel az - legális jövedelem híján - nem származhat másból, mint a kábítószerrel kapcsolatos tevékenységből.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.895/2017/8-I. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az általa megállapított tényállás azonban hiányos, ezért indítványozta a Be. 352. § (1) bekezdés a) pont alapján kiegészíteni azzal

- az 1. pont 1. bekezdésben, hogy a vádlott az ismeretlen forrásból megszerzett marihuánát és kokaint a bérleményben azzal a céllal tárolta, hogy az a továbbiakban értékesítésre kerüljön. Ennek érdekében a lakásban a kábítószer méréséhez, adagolásához szükséges és használatos eszközök is voltak, így digitális mérlegek, vákuumozó gép, nylon tasakok és más eszközök.

- az 1. pont második bekezdésben azzal, hogy a vádlott a házkutatáskor tárolta a lefoglalt kábítószer
- az 1. pont második bekezdésben azzal, hogy a vádlottól lefoglalt kokain tartalmú anyag kokain-bázis tartalma és a kannabisz tartalmú növényi törmelék totál-THC tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 34,2-szerese, valamint meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 3,42-szerese.

Az így helyesbített és kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben írt hibáktól és hiányosságoktól és irányadó a másodfokú bírósági eljárásban is.

A törvényszék indokolásában a felmerült bizonyítékokat, azok egyenkénti és együttes értékelését részletesen ismertette. Helytállóan számot adott arról, hogy a vádlott védekezését miért fogadta el és miért állapította meg bűnösségét.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése azonban nem felel meg az anyagi jogi rendelkezéseknek, ugyanis helytelen következtetést vont arra, hogy a vádlott kábítószer kereskedelemmel foglalkozása csupán valószínűsíthető. Az ítéleti tényállás szerint a vádlott tárolta a kábítószer, azok kisebb-nagyobb adagokra voltak szétbontva, olyan eszközökkel, melyek a méréshez, porciózáshoz használatosak. Az elsőfokú bíróság megállapította az ítélet indokolásának 13. oldalán, hogy a kábítószer nyilvánvalóan értékesítésre szánta az azzal rendelkező személy, azt nem találta bizonyítottnak, hogy a vádlott a kábítószer értékesítette vagy annak folyamatában bármilyen módon részt vett. Ez az ítéletszerkesztési hiba miatt az indokolásban elhelyezett, a kábítószer értékesítési céljára vonatkozó ténymegállapítás a tényállás részének tekintendő (BH 2006.392. számú eseti döntés), ez alapján pedig az elsőfokú bíróság is azt állapította meg, hogy a vádlott értékesítési célra szánt kábítószer tárolt.

Az ítélet indokolásában ismertetett további bizonyítékok szerint a kábítószer a vádlott által bérelt és használt lakás különböző helyein, részben el volt rejtve, saját fogyasztást meghaladó mennyisége, fajtái, egységekre bontásuk, illetve a köztudomásúan adagoláshoz, csomagoláshoz használatos, anyaggal szennyezett eszközök miatt a vádlott számára is nyilvánvaló kellett legyen a kábítószer értékesítési célja. Nem elhanyagolható körülmény az sem, hogy a vádlottnál nem csupán a kábítószer adagoláshoz szükséges nejlon tasakokat találtak, hanem a 7. számú bűnjelként lefoglalt, 2016. november 9-i keltezésű nyugtát is, amely többek között éppen két különböző típusú fóliatásak vásárlását igazolja (nyomozati iratok 721. oldal).

Mindezek alapján megállapítható, hogy a vádlott birtokában nem csupán szívésségi megőrzésre volt a kábítószer, hanem az értékesítési tevékenység ismeretében, annak részeként, tárolásra, porciózásra és csomagolásra.

A bírói gyakorlat szerint a kábítószer kereskedelmi céllal történő tartására utal, ha a megszerzett kábítószer mennyisége a saját fogyasztáshoz képest eltúlzottan nagy, ha a kábítószer birtokosa a kábítószer mellett azok adagolásához szükséges mérőeszközöket is tart, ha a fogyasztói adagok tárolására szolgáló csomagoló egységek száma magas, illetve ha nagyobb tömegű egységekben tárolt kábítószer mennyiségek is vannak a birtokában (BH 2014.144. és BH 2015.324. számú eseti döntések). Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat szerint a kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése, tárolása önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kereskedelmi céllal történő tárolást figyelmen kívül hagyta azon, a kereskedés részének tekintendő magatartások köréből, amelyek elősegítik azt, hogy a kábítószer eljusson a fogyasztókhoz, illetve a viszonteladókhoz.

Ezért a vádlott cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősül.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során értékelendő körülményeket nagyrészt helyesen tárta fel, azonban nem enyhítő körülmény a vádlott beismerése. A Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok és a Btk. 80. §-ában rögzített büntetéskiszabási elvek érvényesítése súlyosabb büntetés kiszabását

teszik szükségessé, különös figyelemmel a cselekmény büntetési tételére, a halmazati büntetés szabályaira, valamint a Btk. 80. § (2) bekezdés szerinti középértékre.

Az eljárás során lefoglalt készpénz tekintetében, a cselekmény kábítószer-kereskedelemként történő minősítése esetén fennállnak a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontban foglalt vagyonelkobzás feltételei. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, egyebekben a határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a védő kifejtette, hogy a tényállás 2. pontjában megállapítottakat és a cselekmények közokirat-hamisítás büntetteként és közokirat-hamisítás vétségeként minősítését sem az ügyészség, sem a védelem nem vitatta. A történeti tényállást az 1. pont esetében az ügyészség nem támadta, csak az abból levont jogi következtetést tartotta helytelennek. A megállapított tények, így a kábítószer mennyisége és a csomagoláshoz szükséges tasakok és egyéb eszközök megléte nem alapozhatják meg a kábítószer-kereskedelem megállapítását. Ehhez valami többlet elem megléte lenne szükséges, ezzel szemben az ujjnyomszakértő egy, a vádlottól eltérő személy ujjnyomát azonosította, a kihallgatott tanúk vallomásában sincs terhelő adat, a portás és a bérbeadó nyilatkozata szerint nem fordultak meg a vádlottnál idegenek. A nyomozás a telefon híváslisták beszerzésére és elemzésére is kiterjedt, mégsem merült fel adat arra, hogy a vádlott akár csak egy vásárlóval is kapcsolatba került volna. Egyetlen terhelő adat az iratban a telefontanú hívásakor rögzített nyilatkozat, de álláspontja szerint ez aggályos és erre nem lehet bűnösséget alapítani. A rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok alapján kell megállapítani a tényállást és következtetni a vádlott szándékára, ítéleti bizonyossággal megítélése szerint a kereskedői magatartás nem állapítható meg, az elsőfokú bíróság a tényállás 1. pontjában foglalt magatartást az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette kábítószer birtoklásának. A kiszabott büntetés súlyosítása sem indokolt. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat eredményeként az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint, az eljárási szabályokat betartva folytatta le.

A Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a bizonyítási eljárás során valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett.

A Be. 373. § (1) bekezdésben rögzített abszolút, valamint az eljárás lefolytatására, az ügy érdemére lényeges kihatással járó egyéb eljárási szabálysértést nem észlelt, ilyenre a felek sem hivatkoztak. A törvényszék az anyanyelv használatának az Emberi Jogok Európai Egyezményében és a Be. 9. § (1) bekezdésében rögzített jogát a vádlott részére maradéktalanul biztosította. Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok sem.

Sz. J. és T. I. I. tanúk vallomásának - a Be. 296. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapon - ügyészi indítványra történő ismertetésére törvényesen került sor. E tanúknak a kihallgatását a Be. 285. § (1) bekezdésben felsoroltak nem indítványozták és a bíróság sem tartotta szükségesnek megidézésüket.

Az elsőfokú bíróság a Be. 301. § (1) és (2) bekezdés ismertetése mindazokat az okiratokat és bizonyítás eszközéül szolgáló iratokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaztak, valamint a Be. 299. § (1) bekezdés alapján a szakértői véleményeket.

Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályai nem merültek fel.

A felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b) pont II. fordulata alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás kisebb mértékben hiányos. A megalapozatlanságot az ítélet táblája a Be. 352. § (1) bekezdés a) pont értelmében az iratok tartalma alapján történt kiegészítéssel orvosolta.

A tényállást az ítélet 3. oldal második bekezdésben kiegészíti azzal, hogy a vádlott az általa bérelt lakásban egyedül lakott, azt időnként használta az élettársa és a kislánya, amikor Magyarországon tartózkodtak (Sz. J. a tanú vallomása nyomozati iratok 911. oldal).

A tényállás 1. pontját az ítélet 3. oldal harmadik bekezdésben kiegészíti azzal, hogy

- a marihuana a lakás előszobájának beépített szekrényének baloldali részében lévő tornazsákban, bevásárló szatyorban, a beépített szekrény jobb oldali részében lévő fehér papírszatyorban és lila színű bőröndben összesen 16 nejlonzacskóban, a konyhapulton alufóliába csomagolva, továbbá fehér színű reklámtáskában, és cipős dobozban lévő műanyag tasakban volt.
- a kokain a konyhapult fiókjában nejlonzacskóban, a konyhapult levételét követően, a mögött lévő rejtékhelyen egy sporttáskában lévő nejlonzacskóban többretegű folpack fóliában ragasztószalaggal körbetekerve, egy Aldi feliratú műanyag táskában lévő műanyag tasakban, Nike cipős dobozban lévő műanyag tasakokban volt.
- a vádlott a lakásban tárolt 8 darab egész és 3 darab méretre vágott vákuumfóliázó tasakot, 2 papírdobozt tele vákuumfóliával, a hűtő tetején egy kokainnal szennyezett Saltev típusú digitális mérleget, önzáró nejlonzacskóban egy adagolókanalat, 90 darab 10X5 centiméteres önzáró tasakot, a konyhapulton egy Gorenje típusú vákuumozó gépet, 19 darab alufólia darabot, Nike cipős dobozban lévő kokainnal szennyezett D. S. és S. típusú digitális mérlegeket, továbbá egy 2016. november 09-i dátumú M. M. számlát többek között fóliatasak vásárlásáról (házkutatásról készült jegyzőkönyv 625-653. oldal, 721. oldal és igazságügyi vegyész szakértői vélemény nyomozati iratok 957-965. és 991-1003. oldal).

A tényállás 1. pontját az ítélet 3. oldal negyedik bekezdésben kiegészíti azzal, hogy a vádlott által tárolt, a házkutatáskor lefoglalt kokain tartalmú anyag kokain-bázis tartalma és a kannabisz tartalmú növényi törmelék totál-THC tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak 34,2-szerese, valamint meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 3,42-szerese (igazságügyi vegyész szakértői vélemény nyomozati iratok 957-965. 973-974. és 991-1003. oldal, elsőfokú iratok 14. számú jegyzőkönyv 4. oldal) és azzal, hogy az elsőfokú ítéletben megjelölt helyekről lefoglalt készpénz kábítószer kereskedeleméből származott.

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az ítéletnek a - Be. 258. § (3) bekezdés d) pont szerinti - bizonyítékok számbavételét tartalmazó részében az elsőfokú bíróság részletesen és iratszerűen ismertette a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

A Be. 78. § (2) bekezdés akként rendelkezik, hogy a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs a törvényben előre meghatározott bizonyító ereje. Ez a törvényi rendelkezés a bizonyítékok mérlegelésére, illetve annak szabadságára vonatkozó szabályt rögzít, mindig a bírói mérlegelés dönti el az adott bizonyítási eszköz jelentőségét, illetve az adott bizonyítási eszköz bizonyító értékét. A Be. 78. § (3) bekezdés értelmében a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A bizonyítékok szabad mérlegelésének korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége, az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a törvényi rendelkezésnek megfelelően megvizsgálta, ítéletében a szükséges körben az indokolási kötelezettségét is teljesítette. A tényállásban leírt tények nagyrészt összhangban állnak a hitelesnek elfogadott bizonyítékokkal, a tényállás 1. pontjának kiegészítésére az elsőfokú bíróság által is elfogadott házkutatási jegyzőkönyv, szakvélemények és vallomások alapján került sor.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáró módon rögzíthető volt a tényállásban, hogy a lakást a vádlott - álnéven és hamis iratokkal - bérelte ki, ezt ő maga sem vitatta. Sz. J. tanú vallomása alapján az is megállapítható, hogy a lakást kizárólag ő használta, ott állandó jelleggel éltvitelszerűen más nem lakott, esetenként a családja látogatta meg őt pár napra, abban az időben ők is ott aludtak.

A lefoglalásról és a házkutatásról készült jegyzőkönyv alapján bizonyított az is, hogy a lakásban hol és mit foglalt le a nyomozó hatóság. Azt a vádlott sem vitatta, hogy a kábítószereket és a csomagoláshoz, adagoláshoz szükséges különféle eszközöket tárolta, ezt a tényállás is helyesen tartalmazza. Az eljárás során kizárólag az ítélethirdetés előtt tett e körben érdemi nyilatkozatot, melynek értelmében a letartóztatása előtt 7 nappal érkezett a küldemény a lakásba, melyet egy fiatalember vitte oda, hogy pár napra lerakja a lakásába, majd tovább viszi (elsőfokú iratok 16. számú jegyzőkönyv 2. oldal). Az elsőfokú bíróság e védekezéssel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem elképzelhetetlen, hogy a vádlottat egy meg nem nevezett barátja kérte meg arra, hogy rövid időre tárolja a kábítószer (elsőfokú iratok 12. oldal).

Ellenben az a vádlotti védekezés, hogy öneki semmilyen joga nem volt rendelkezni a kábítószer felett, nem elfogadható. A törvényszék helyesen utalt arra, hogy a vádlott nem vitatottan tudomással bírt az általa kizárólagosan használt lakásban lévő kábítószerrel, hiszen azt részben ő adta elő a nyomozó hatóság felhívására, illetve nyilvánvaló, hogy annak elrejtésében is közreműködött, hiszen ujjlenyomatát több csomagolóanyagon azonosította a szakértő (elsőfokú ítélet 8. oldal).

A lefoglalt kokain és marihuána fekete piaci értéke több millió forint. Életszerűtlen, miszerint még a nevét, elérhetőségét sem tudta annak az embernek, aki ilyen értékű kábítószer nála hagyott, ahogy nem volt tudomása arról sem, hogy pontosan ki és mikor viszi el azt tőle. Arra sincs semmilyen magyarázat, hogy amennyiben tényleg semmilyen módon nem volt köthető hozzá a lefoglalt kábítószer, és ahogy ő állította, nem árult, nem vásárolt és nem is adott el drogot (elsőfokú iratok 16. számú jegyzőkönyv 2. oldal),

- miért kellett a kábítószert a lakásban szétszórva, az előszoba beépített szekrényében, a konyhapult fiókjában, a konyhaszekrényben kialakított rejtekhelyen tárolni táskákban, dobozokban, nejlonzacskókban, papírszatyorban, cipős dobozban
- miért volt a vádlottnál vákuumfóliázó tasak, vákuumfólia, kábítószerral szennyezett digitális mérlegek, adagolókanál, önzáró tasakok, vákuumozó gép
- az elfogása előtt pár nappal (2016. november 09-i) kelt M. M. számlával fólia tasakot ki vásárolta és a számlát miért hagyta a vádlottnál
- a Magyarországon hamis néven és iratokkal bujkáló, legális munkahellyel nem rendelkező vádlottnak honnan származott 3.751.000.- forint, 200 USD és 75 euro lefoglalt készpénze.

Mindezen körülmények együtt értékelve abba az irányba mutatnak, amit az elsőfokú bíróság is megállapított, hogy a lefoglalt kábítószert nyilvánvalóan értékesítésre szánta az azzal rendelkező személy. Ez a személy nem más mint S. G. vádlott, aki kizárt, hogy szívességből pár napra tárolta volna a kábítószert, hanem azt azért raktározta, hogy az később értékesítésre kerüljön. Ilyen értékű kábítószert senki nem bíz ismeretlen személyre, illetve az adagoláshoz szükséges eszközök megléte kizárja, hogy csupán időlegesen került a a vádlott lakásába.

A tényállás 2. pontjában foglalt magatartásokat érintően a vádlott beismerő vallomást tett. Az elsőfokú bíróság a Be. 118. § (2) bekezdésének megfelelően járt el, ugyanis e törvényhely értelmében a terhelt beismerése esetén - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - be kell szerezni az egyéb, tehát az azt megerősítő, vagy az azt éppen cáfoló bizonyítékokat is, A vádlott beismerő vallomásával összhangban állt az elfogásáról készült rendőri jelentés és a házkutatásról készült jegyzőkönyv, melyek rögzítik, hogy az iratokat a birtokában találták meg. Az igazságügyi okmány-szakértői vélemény alapján kétséget kizáró módon igazolt, hogy az útlevelel eredeti okmány, a vádlottól eltérő, létező személy valódi adataival, csak a vádlott fényképével. A vezetői engedély és személyi igazolvány pedig hamisítvány. A határregisztráció adatai és Sz. J. tanú vallomása alapján egyértelműen bizonyítást nyert, hogy a vádlott az útlevelel mikor érkezett Magyarországra, illetve hogy a bérleti szerződés aláírásakor is ezzel igazolta magát. Mindezekre tekintettel a vádlott beismerő vallomását az egyéb bizonyítékok is megerősítették, így annak elfogadásához kétség nem fűt.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést S. G. vádlott bűnösségére.

Az egészséget veszélyeztető bűncselekmény minősítése azonban az ítéletábla álláspontja szerint nem felel meg az anyagi jogszabály rendelkezéseinek és az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozatban, valamint a Bkv. 57. számú kollégiumi véleményben foglaltaknak.

Az iránymutatások tartalmazzák, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószerral visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik pl. a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, tárolása, szállítása, elosztása, mely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A kábítószernak kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá.

A kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a

kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre. A forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának egyik alapja a haszonszerzésre törekvés.

Az elsőfokú bíróság a jogi indoklás körében helytállóan fejtette ki, hogy a „tartás” elkövetési magatartáson közvetlen birtoklást és minden olyan magatartást érteni kell, amely lehetővé teszi a birtokos számára a használatot vagy azzal való rendelkezést, mint amilyen a raktározás, elrejtés. Ezt az álláspontot tükrözi az EBH 2006.1393. számon megjelent eseti döntés is.

Az irányadó ítéleti tényállásban írt azon tényekből, hogy

- a vádbeli időben Magyarországon munkája, legális jövedelme nem volt, mégis nagy összegű készpénz foglaltak le tőle
- a kábítószer, mennyiségéből adódóan, nem egy átlagos fogyasztási adag volt, hanem azt jóval meghaladó,
- a vádlott a tartózkodási helyéül szolgáló lakásban jelentős hatóanyag tartalmú, különböző fajtájú kábítószer raktározott, különböző kiszerelésben és több helyen elrejtve,
- a kábítószer mérésére, porciózására, csomagolására alkalmas tárgyakat is tartott,
- a vádlott nem volt kábítószerfüggő vagy rendszeres fogyasztó

arra lehet következtetni, hogy a kábítószer értékesítésre szánta, ebből bevételre kívánt szert tenni. A kereskedés céljából történő tárolással pedig a kábítószer kereskedés elkövetési magatartását, annak befejezett alakzatát valósította meg.

Hasonló tényállású ügyben, a BH 2015.324. számú eseti döntésben a cselekmény minősítését illetően a Kúria is ezzel egyező álláspontot foglalt el.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla S. G. vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette.

A 2012. évi C. törvény 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

A büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, azonban a beismerő vallomás csak részbeninek tekinthető és nyomatéka is - figyelemmel a lefoglalás tényére - kisebb súllyal értékelendő.

Az elsőfokú bíróság által a vádlott terhén megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény [Btk. 178. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pont] büntetési tétele öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, míg a másodfokú bíróság szerinti minősítés, a kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett.

Az egészséget veszélyeztető bűncselekmény megítélése szempontjából továbbá kiemelt jelentőséggel bír a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma. Ez jelen ügyben a súlyosabb minősítést megalapozó jelentős mennyiség alsó határának harmincnégyszerese. A tiszta hatóanyag-tartalom a súlyosabb minősítést megalapozó mennyiség alsó határát jóval meghaladó, mely körülményt a büntetés mértékének meghatározásakor is érvényre kell juttatni.

Mindezen tények a kiszabott büntetés mértékének felülvizsgálatát indokolják, ezért az ítélet tábla a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést alaposnak találta. A fenti körülményeket értékelve a másodfokú bíróság megítélése szerint S. G. vádlottal szemben kiszabott büntetés lényeges súlyosítása indokolt, ezért a szabadságvesztés mértékét - a kiutasítás tartamának érintetlenül hagyásával - 7 év 6 hónapra emelte. E tartamú büntetés szükséges, de elegendő is a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez.

A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 15. oldalán a lefoglalt készpénz tekintetében kifejtett álláspontját. A törvényszék a lefoglalást megszüntette és a készpénzt a vádlottnak rendelte kiadni, mert álláspontja szerint kétséget kizáró módon nem lehetett megállapítani, hogy a pénz kábítószer értékesítésből származik.

A 2016. október 28. napjától hatályos Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont akként rendelkezik, hogy az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyontra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett. A Btk. 74/A. § (3) bekezdés értelmében nem rendelhető el vagyoneklobzás az (1) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik.

S. G. vádlott a lefoglalt pénzzel kapcsolatban az utolsó tárgyaláson érdemi nyilatkozatot tett, melyben azt adta elő, hogy a pénz a saját tulajdona, abból származik, hogy eladta a kávézóját és a butikja egy részét, mely pénzből gépkocsit szeretett volna vásárolni Magyarországon az élettársának (elsőfokú iratok 16. számú jegyzőkönyv 2. oldal).

A terhelti nyilatkozat azonban ellentmond saját korábbi vallomásának, melyben azt állította, hogy a kávézó bezárása után nyitotta meg a butikot, mely ma is működik Újvidéken és ebből van jövedelme is (elsőfokú iratok 14. számú jegyzőkönyv 3. oldal). Így a lefoglalt pénz nem származhat a kávézó eladásából, mivel nyilván azt a butik megnyitására befektette, melynek működése folyamatos, valamint az adás-vételt igazoló és alátámasztó okiratot nem tudott felmutatni, nem jelölte meg a vevő személyét, a vételárat és az ügylet egyéb részleteit sem.

Ellenben a hamis iratokkal, álnéven Magyarországon bujkáló vádlott legális kereső foglalkozást nem folytatott, semmilyen munkával nem rendelkezett, mégis fenntartotta az albérletet és normális életszínvonalon élte mindennapjait, sőt, 3.751.000.- forint, 200 USD és 75 euro készpénzzel is rendelkezett.

Mindezen körülményekre tekintettel nem elfogadható azon állítása, hogy a lefoglalt készpénz legális forrásból származik. A bizonyítási teher megfordításával annak eredménytelenségét a terhelt viseli, mivel nem tudta bizonyítani, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik, a másodfokú bíróság a lefoglalt készpénz kiadása helyett az összegre a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont alapján vagyoneklobzást rendelt el.

Az elsőfokú ítéletben megjelölt „kutasítás” büntetés megnevezése nyilvánvaló elírás folytán pontatlanul szerepelt az ítéletben, ezt helyesbítette az ítélet tábla. Míg a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés körében számítási hiba miatt a vádlott által viselendő bűnügyi költség összegét kijavította.

Fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 372. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

S. G. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdés alapján beszámította.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget, ami annak kapcsán merült fel, hogy S. G. vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, a Be. 339. § (2) bekezdés alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2018. év június hó 06. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.	Dr. Bíró Emese s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék a 2018. év január hó 22. napján kelt 14.B.1471/2017/16. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.62/2018/12. számú ítéletében foglalt változtatásokkal **2018. év június hó 06. napján jogerős és végrehajtható.**

Budapest, 2018. év június hó 06. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző